

“Ens encaminem cada cop més a un cristianisme de decisió”

Dv, 3/12/2010 per Catalunya Religió

Tercer i darrer [lliurament](#) de la selecció d'algunes afirmacions de Benet XVI en el llibre entrevista [Llum del món](#).

III. L'Església i el cristianisme

L'Església

L'Església no imposa cap cosa als homes ni tampoc no ofereix cap sistema moral. Allò que és realment decisiu és que Ella els dona a Ell. Que obre les portes vers Déu i, per tant, dóna als homes allò que més esperen, allò que més necessiten, allò que pot ajudar-los més. (p. 181)

Es veu amb claredat que una Església no creix en la mesura que s'atrinxera a nivell nacional, se separa i es reclus en un determinat sector cultural i la fa absoluta, sinó que l'Església necessita unitat, necessita una cosa semblant a un primat. (p. 146)

La renovació

Cal que ens preguntem sempre quines coses, encara que abans hagin estat considerades com a essencialment cristianes, eren en realitat només una expressió d'una època determinada. (...) El punt determinant és sempre, en darrera instància, trobar la distinció correcta. (p. 149)

Modernitat i cristianisme

És important que intentem viure i pensar el cristianisme de tal manera que integri la modernitat bona i correcta i se separi i distingeixi d'allò que esdevé una contrareligió. (p. 69)

Tal vegada el cristianisme està adoptant una altra cara, una altra figura cultural. No ocupa pas el primer lloc en l'opinió mundial, en aquest lloc governen altres. Però representa la força vital, sense la qual les altres coses no romandrien. (p. 71)

L'autoritat religiosa

Que hem de trobar de nou un equilibri interior i que també necessitem creixement espiritual, ho reconeixem cada vegada més a través de les tribulacions de l'època. També en les moltes trobades amb els caps d'Estat veig una forta consciència que, sense la força de l'autoritat religiosa, el món no pot funcionar. (p. 144)

El cristianisme de decisió

El gran clima cultural de molts països occidentals inclou també la procedència del cristianisme. Però ens encaminem cada cop més a un cristianisme de decisió. I d'aquest cristianisme dependrà en quina mesura continuarà actuant encara l'empremta cristiana general. (p. 167)

Els capellans

És important que els sacerdots ni visquin aïllats en alguna part, sinó que convisquin en petites comunitats, que se sostinguin mútuament i que, d'aquesta forma, experimentin la unió en el seu servei per Crist i en la seva renúncia pel regne del cel. (p. 155)

[I. El cristianisme en el món](#)

[II. El papat](#)